

βός ἐκ τοῦ ζα = δια καὶ ἄβος, ἢ ἀβός, κτλ. Καὶ ἐμὲ κριτὴν ἢ γνώμην τοῦ Κοραῆ εἶναι εὐτυχεστέρα. Διότι, ὡς ὁ σαβός οὕτω καὶ ὁ ζαβός εἶναι μωρός, ἠλίθιος καὶ ἀδέξιος, καὶ ἔνεκα τούτου ὕπανοῶ, ὅτι ἴσως καὶ ὁ ζαβός (ὡς μέχρι τοῦδε ἐν Ρόδῳ λέγεται) γίνεται ἀπὸ τοῦ ζαβός διὰ παρενθέσεως τοῦ ρ, διότι, ὡς εἴρηται καὶ ὁ ζαβός, ὡς ὁ ζαβός, ἀδέξιος σημαίνει. Ἄτ. Τ. Β'. σελ. 141.

Ζολῶ, ὄζω, ἀρχ. βρωμῶ. Ἡ ρίζα τῆς λέξεως λέγει ὅτι εἶναι οὐ, ὄζω, καὶ μεταθέσει γραμμάτων, ζόλος ζολέω. (Κυπρ.) Τὸ ζολῶ τοῦτο πικροφθάρη δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ ὄζοβολῶ, ἐξ οὗ ἐγένετο ζοβολῶ, ἔπειτα ζοολῶ καὶ τελευταίον ζολῶ.

Ζωντάνι ἐνλέξει ζωντάγρα ἢ εἰρηκτῆ. (Κυπρ.) Ζιντάν λέγεται τουρκιστὶ ἢ σκοτεινὴ φυλακὴ.

§ Η.

Ἡλιοβούτημα, δείπνον, τὸ φηγητὸν παρὰ τοῖς χωρικοῖς τὸ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου (Κυπρ.) παρὰ δὲ τοῖς χωρικοῖς τῆς Ρόδου τὸ πρόγευμα λέγεται δάκαμα, ὅπερ οἱ Κύπριοι λέγουσι Μπούκωμα. Ἰδ. γέμμα, καὶ δακκάνω.

Ἡλιόκαυτον ἠλιόκαυστον κρέας, ἐψημένον εἰς τὸν ἥλιον μεταφορικῶς οὕτω λέγεται καὶ ἄνθρωπος, ὅστις καὶ εἰς τὸν ἥλιον. (Κυπρ.) Καὶ ἐν Ρόδῳ οὕτω λέγεται οὐ μόνον τὸ κρέας, ἀλλὰ καὶ ὀψάρια ἠλιόκαυτα. Τὸ οὕτως ἠλιοκαυθὲν κρέας ὀλοκλήρου ἀρνίου λέγεται ἐν Ρόδῳ ἀπόκτι (τὸ).

Ἡλιοπύριν, μέρος ὅπου καίει πολὺ ὁ ἥλιος (Κυπρ.) Οὕτω καὶ ἐν Ρόδῳ κοινῶς.

§ Θ.

Θρουμπίν, καὶ χρουμπίν. Θύμος ἀρχ. θυμάρι ἢ μέτ. καὶ κτλ. (Κυπρ.) Τὸ θρουμπί, καὶ τὸ θυμάρι διαφέρουσι, διότι τὸ θρουμπί, ἢ, ὡς λέγομεν ἐν Ρόδῳ, ἢ θρούμπα, ἢ ἡ ἀθρούμπα, εἶναι τῶν ἀρχαίων ἢ θύμβρα, ἢ θρύμβη, ἧτις ἔχει φύλλα πολὺ πλατύτερα τοῦ θυμαρίου, καὶ ἄνθη πολὺ μεγαλύτερα, τὸ δὲ θυμάρι εἶναι τῶν ἀρχαίων ὁ θύμος, ἢ τὸ θύμον, μὲ φύλλα καὶ ἄνθη μικρότερα καὶ λεπτότερα. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν Ρόδῳ καὶ τὸν θύμον καὶ τὴν θύμβραν ὀνομάζομεν μὲ ἐν ὄνομα θρούμπα, ἢ ἀθρουμπά, ἢ πολλοὶ λέγουσι μοσκοθρούμπαν πρὸς διαφορὰν τοῦ λεπτοφύλλου θύμου.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

ΤΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ.

(Συνέχ. καὶ τέλος. Ἰδε φολλ. 480.)

9. ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρία συνέστη ἐν Ἀθήναις τῷ 1836, πρὸς διάδοσιν τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσως, καὶ ἰδίως πρὸς μόρφωσιν διδασκαλιστῶν, ὅπως δι' αὐτῶν ἐκπαιδευθῆ τὸ γυναικεῖον φύλον.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγαλειστάτης Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὁλγας, διευθύνεται δὲ ὑπὸ δωδεκαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Συνλεύσεως τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρία δικτηρεῖ σήμερον τὰ ἑξῆς ἐννέα ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα.

- 1) Τὸ Ἀρσάκειον Παρθεναγωγεῖον.
- 2) Τὸ ἐξωτερικὸν Διδασκαλεῖον.
- 3) Τὸ Τοσίτζειον ἀλληλοδιδασκτικὸν καὶ συνδιδασκτικόν.
- 4) Τὸ πρότυπον Νηπιαγωγεῖον.
- 5) Τὸ ἐν Μενιδίῳ (Ἀχρναῖς) δημοτικὸν τῶν κορασίων.
- 6) Τὸ ἐν Κηφισσίᾳ δημοτικὸν τῶν κορασίων.
- 7) Τὸ ἐν Κερκύρᾳ Ἑλληνικὸν Παρθεναγωγεῖον.
- 8) Τὸ ἐν Κερκύρᾳ δημοτικὸν τῶν κορασίων.
- 9) Τὸ ἐν Κερκύρᾳ νηπιαγωγεῖον.

Προτίθεται δὲ ἤδη, ὡς πληροφοροῦμεθα, νὰ συστήσῃ ἰδίαις δαπάναις καὶ ἕτερον δημοτικὸν Σχολεῖον κορασίων ἐν Πατησίοις.

Διὰ τῶν εἰρημένων δὲ ἐννέα ἐκπαιδευτηρίων αὐτῆς ἐκπαιδεύει ἤδη περὶ τὰς 1200 Ἑλληνίδας, πλείστας δὲ ἐξ αὐτῶν δωρεάν.

Τὸ Ἀρσάκειον, σχεδιασθὲν μετὰ πλείστης ἀρχιτεκτονικῆς φιλοκαλίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοῦ ἀρχιτέκτονος Κ. Λυσάνδρου Καυταντζόγλου, καίται ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου. Ἐν αὐτῷ δὲ ὑπάρχουσι βιβλιοθήκη, συλλογὴ ὀργάνων τῆς φυσικῆς πειραματικῆς, νάος, θεραπευτήριον, δύο μεγάλαι αἴθουσαι, κοιτῶνες εὐρύχωροι, ἐστιατόρικα, ἱματιοθηκῆ, αἴθουσαι παραδόσεως, γυμναστήριον, αὐλὴ καὶ κήπος.

Πρὸς ἀνίδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ ὠραίου τούτου καταστήματος, ἀποπερατωθέντος τῷ 1852, ὁ Κ. Απόστολος Ἀρσάκης, τέκνον μεγάλθυμον τῆς εὐάνδρου Ἡπειροῦ, ἐξώδευσε δρχ. 500,000, ἐδωρήσατο δὲ αὐτὸ ἐπὶ ἀγαθῷ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς τῆ Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας, ἧτις ἀνατρέφει καὶ ἐκπαιδεύει ἤδη ἐν αὐτῷ περὶ τὰς 130 ἐσωτερικῶς

μαθητρίας, καὶ περὶ τὰς 70 ἄλλας, φοιτώσας ἐξωθεν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ, ἀλλὰ μὴ ἐνδικοιτωμένας ἐν αὐτῷ. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν, 17 ἐκπαιδεύονται δωρεάν, ἤτοι δαπάνη τῆς Ἐταιρίας.

Ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τούτῳ, διηρημένῳ εἰς ἀλληλοδιδασκτικὸν, συνδιδασκτικὸν καὶ πέντε τάξεις, διδάσκονται αἱ Ἑλληνίδες τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, τὴν Ἰσρὰν ἱστορίαν καὶ τὴν Κατήχυσιν, τὴν Χριστιανικὴν Ἠθικὴν καὶ τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν Ἑλληνικὴν καὶ γενικὴν ἱστορίαν, τὴν Γεωγραφίαν, Ἀριθμητικὴν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Γεωμετρίας, τὰ στοιχεῖα τῆς φυσικῆς πειραματικῆς καὶ τῆς ζωολογίας, τὴν καλλιγραφίαν καὶ ἰχνογραφίαν, τὴν γυμναστικὴν καὶ τὸν χορὸν, τὴν ὀργανικὴν καὶ ᾠδικὴν μουσικὴν, τὴν ῥαπτικὴν καὶ διάφορα χειροτεχνήματα, τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, τὴν παιδαγωγίαν, τὴν μέθοδον τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, καὶ τὴν μέθοδον τῶν νηπιαγωγείων (Salles d'asile).

Διευθύνεται δὲ ἐσωτερικῶς τὸ Ἀρσακεῖον ὑπὸ μιᾶς Διευθυντρίας καὶ μιᾶς ὑποδιευθυντρίας, ἐκάστη δὲ τάξις αὐτοῦ ὑπὸ μιᾶς Ἐπιμελητρίας (Surveillante). Διδάσκουσι δὲ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦς 20 Καθηγητὰς, ἐξ ὧν καὶ τινες Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἡ Β. Κυβέρνησις, ὅπως δώσῃ ἐπίσημον δεῖγμα τῆς πρὸς τὸ Ἀρσακεῖον ὑπολήψεως καὶ ἀκρας αὐτῆς ἐμπιστοσύνης, διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἀνέθετο εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Ἀρσακείου τὴν ἐξέτασιν καὶ βαθμολογίαν τῶν Ἑλληνίδων, αἵτινες, ὅπουδήποτε καὶ ἂν ἐσπούδασκν, ζητοῦσι διδασκαλικὸν πτυχίον παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως. Σημειωτέον δὲ, ὅτι αἱ πλείσται τῶν ἐν Ἑλλάδι διδασκαλισσῶν τῶν δημοτικῶν Σχολείων τῶν κορσίων καὶ τῶν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ἐν τῇ Ρουμανίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀστικῇ Εὐρώπῃ διδασκουσῶν Ἑλληνίδων, εἶναι μαθήτριάς τοῦ Ἀρσακείου, ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας Διδασκαλείου, περὶ οὗ κατωτέρω γίνεται λόγος.

10. ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Τὸ ἐξωτερικὸν διδασκαλεῖον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας καίτοι ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, πλησίον τοῦ Ἀρσακείου καὶ συγκοινωνοῦν μετ' αὐτοῦ ἐσωθεν διὰ τοῦ κήπου. Ἡ οἰκοδομὴ αὐτοῦ ἠγοράσθη παρὰ τῆς Ἐταιρίας πρὸς χρῆσιν τοῦ διδασκαλείου τῶν ἐξωτερικῶν μαθητριῶν, ἀντὶ δραχμ. 68,000. Ἐν αὐτῷ φοιτῶσιν, ἐξωθεν περὶ τὰ 300 κοράσια, διδασκόμενα ἅπαντα τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν τῷ Ἀρσακείῳ παρὰ δόμενα μαθήματα, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν διδασκάλων ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων. Δικριεῖται δὲ καὶ τὸ Διδασκαλεῖον εἰς πέντε τάξεις,

ἐξ ὧν ἡ πρώτη καὶ δευτέρα, ἕνεκεν τῆς πληθῆος τῶν ἐν αὐταῖς μαθητριῶν, ὑποδιαιροῦνται εἰς δύο τμήματα. Ἐκάστη δὲ τάξις, καὶ ἕκαστον τμήμα τάξεως ἔχει ἰδίαν ἐπιμελήτριαν. Ἀπασαὶ δὲ αἱ ἐπιμελήτριάς καὶ μαθήτριάς τοῦ ἐξωτερικοῦ Διδασκαλείου διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς Διευθυντρίας καὶ ὑποδιευθυντρίας τοῦ Ἀρσακείου.

Τὰ μηνιαῖα διδάκτρα, ἅτινα αἱ μαθήτριάς τοῦ ἐξωτερικοῦ διδασκαλείου πληρόνουσιν, εἶναι δρα. 4 μέχρις 6· ἀλλὰ πλείσται τῶν μαθητριῶν αὐτοῦ φοιτῶσι δωρεάν, ἀπαλλαττόμεναι τῆς πληρωμῆς τῶν διδάκτρων ἕνεκεν οἰκογενειακῶν δυσχερειῶν.

Αἱ ἀποπερατοῦσαι τὰ μαθήματα τοῦ διδασκαλείου καὶ εὐδοκίμοιται εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις λαμβάνουσι παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως, πτυχίον διδασκαλικόν.

11. ΤΟ ΤΟΣΙΤΖΕΙΟΝ, ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΑΛΛΗΛΟΔΙΔΑΣΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Τὸ Τοσίτζειον, ἀρχιτεκτονηθὲν τῷ 1865 μετὰ πλείστης φιλοκαλίας ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Λυσάνδρου Καυταντζόγλου, καίτοι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ, συγκοινωνεῖ δὲ ἐσωθεν διὰ τοῦ κήπου μετὰ τοῦ Ἀρσακείου.

Πρὸς οἰκοδομὴν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ ἐξώδευσε φιλοτίμως ἡ ἐξ Ἠπείρου Κυρία Ἐλένη Μιχ. Τοσίτζα δραχμὰς 170,000 περίπου.

Τὸ ὠραῖον αὐτὸ κτίριον ἔχει πρόσοψιν ἐκ μακρᾶρου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, περιέχει δὲ εὐρύχωρον πρόδομον, τέσσαρα δωμάτια, μίαν μεγίστην αἴθουσαν, αὐλὴν, βρύσιν καὶ τὰ λοιπὰ ἀνγκαῖα, ἐδωρήθη δὲ παρὰ τῆς αἰδιόμου Ἐλένης Μιχ. Τοσίτζα τῇ Φιλεκπαιδευτικῇ Ἐταιρίᾳ, ὅπως ἐν αὐτῷ διατελῇ τὸ πρότυπον Ἀλληλοδιδασκτικὸν καὶ Συνδιδασκτικὸν Σχολεῖον αὐτῆς, διδάσκηται δὲ ἐν αὐτῷ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς καὶ ἡ μέθοδος τῶν Ἀλληλοδιδασκτικῶν Σχολείων εἰς τὰς μαθητριάς τοῦ τε Ἀρσακείου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ Διδασκαλείου.

Φοιτῶσιν ἐν τῷ Τοσίτζεῖῳ περὶ τὰ 300 κοράσια, τὰ πλείστα δωρεάν. Διευθύνεται δὲ ὑπὸ τριῶν διδασκαλισσῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας.

12. ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Πρῶτος ὁ ἀρχιεὶς ἡμῶν φιλόσοφος Πλάτων, ἐν τοῖς Νόμοις αὐτοῦ, ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῶν Νηπιαγωγείων· ἅπαντα δὲ τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη συνποθάνθησαν τὴν ἀνάγκην αὐτῶν, καὶ ἅπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς κατὰ διαφόρους μεθόδους ἐσυστήθησαν Νηπιαγωγεῖα, ἐν οἷς τὰ μικρὰ παιδιά, ἀπὸ τῆς τριετοῦς μέχρι τῆς ἑπταετοῦς αὐτῶν ἡλικίας καὶ πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς τὰ δημοτικὰ

Σχολεία, και διανοητικῶς ἀναπτύσσονται και ἠθικῶς και θρησκευτικῶς καλλιεργοῦνται, και σωματικῶς ἐξασκοῦνται, διὰ μεθόδων καταλλήλων εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῶν. Ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ κρισιμωτέρα ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου· κατὰ τὴν ἀγωγὴν, ἣν λάβῃ ὁ ἀνθρώπος ἐν τῇ ἡλικίᾳ του ταύτη, κανονίζεται ὁλόκληρον τὸ μέλλον αὐτοῦ. Ἐάν ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ διαπλασθῇ ἐγκαίρως διὰ τῆς Νηπιαγωγικῆς μεθόδου, βεβαίως και μαθητῆς νοήμων και χρηστῶ τῶν δημοτικῶν και ἀνωτέρων Σχολείων θέλει προπαρασκευασθῆ, και ἀγαθὸς πολίτης θέλει ἀναδειχθῆ. Ἀλλὰ δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ πλεῖστα τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως Νηπιαγωγείων παραμελούμενα εἰς τὰς ἀγυῖας και τὰς πλατείας, κατὰ τὴν κρισιμωτέραν και εὐπλαστοτέραν αὐτῶν ἡλικίαν, ναυαγοῦσιν ἀκολούθως και σωματικῶς και διανοητικῶς και θρησκευτικῶς και ἠθικῶς, διότι ἔλως ἀπροπαρασκευάστῃ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν κακῶς προπαρασκευασμένα εἰσέρχονται εἰς τὰ δημοτικά και ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ ἀνώτερα Σχολεία τοῦ Κράτους, και ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὅθεν δικαίως τὰ Νηπιαγωγεία θεωροῦνται, ὡς ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ὀρθῆς ἐκπαιδεύσεως και τῆς χρηστῆς ἀγωγῆς τῶν λαῶν. Τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν Ἑλλάδι συστάσεως Νηπιαγωγείων συνησθάνθη και τὸ Συμβούλιον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας, ὅθεν μελετήσαν τὰς διαφόρους μεθόδους, και ὠφεληθὲν ἐκ τῆς γυναικῆς προσφορᾶς δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἃς ὁ φιλογενέστατος Κ. Μιχαὴλ Σπάρταλης διὰ τοῦ Κυρίου Λέοντος Μελαῦ, Προέδρου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας προσήνεγκεν αὐτῇ, και τὴν συλλογὴν τῶν βιβλίων και εἰκονογραφῶν τῶν Νηπιαγωγείων ἐπρομηθεύθη, και τὴν ἀξιότιμον νεάνιδα Κυρίαν Ἰριγένειαν Δημητριάδου, ἐκπαιδευθεῖσαν εὐδοκίμως ἐν τῷ Ἀρσακείῳ, ἀπέστειλεν εἰς Παρισίους, ὅπως δαπάναις τῆς Ἐταιρίας, διδάχθῃ τὴν μέθοδον τῶν Νηπιαγωγείων (Salles d'asile) παρὰ τῆς ἐξόχου Κυρίας Pape-Carpantier, ἣτις διευθύνει τὸ πρότυπον ἐν Παρισίοις Νηπιαγωγεῖον. Καὶ οὕτω κατάρθωσεν ἤδη ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρία νὰ συστήσῃ ἐν Ἀθήναις πρότυπον Νηπιαγωγεῖον, διευθυνόμενον λίαν εὐδοκίμως παρὰ τῆς εἰρχμένης Κυρίας Ἰριγένειας Δημητριάδου.

Ἐν τῷ Νηπιαγωγείῳ τούτῳ φοιτῶσιν ἤδη παρὰ τὰ 50 μικρὰ τέκνα ἐκ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν τῶν Ἀθηνῶν, συγχρόνως δὲ ἐν αὐτῷ διδάσκονται τὴν ὠραίαν και τερπνὴν μέθοδον τῶν Νηπιαγωγείων και αἱ μαθήτριάς του τε Ἀρσακείου και του ἐξωτερικοῦ διδασκαλείου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας. Ἐν τῷ Νηπιαγωγείῳ τούτῳ ἐδιδάχθη τὴν μέθοδον και ἡ τοσοῦτον εὐδοκίμως διευθύνουσα ἤδη τὸ ἐν Κερκίρᾳ Νηπιαγωγεῖον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐται-

ρίας Κ. Πέρβελῃ· ἐν αὐτῷ δὲ ἐμορφώθησαν ἤδη και ὄλον ἐν μορφόνονται και ἕτεροι ἄξιοι διευθύντριάς Νηπιαγωγείων. Ἄς εὐχόμεθα δὲ, ὅπως τῇ συνδρομῇ τῆς Β. Κυβερνήσεως, τῶν Δήμων και φιλοκάλων Ἑλλήνων, πολλαπλασιασθῶσι, και ἐν Ἀθήναις και ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, τὰ Νηπιαγωγεία, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ και τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ἡ εὐχή μας αὕτη ἤρχισεν εὐτυχῶς πραγματοποιεμένη. Τῇ συνδρομῇ τοῦ δεκακισχιλιαδράχμου κληροδοτήματος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων μακαρίτου Γεωργίου Λ. Μελαῦ και διὰ τῆς προσφορᾶς δραχμῶν 5,000 ἐκ μέρους τοῦ φιλογενεστάτου Βαρῶνος Σίμωνος Γ. Σίνα, δρ. 4,000 ἐκ μέρους τοῦ ἐν Μαγκεστρίᾳ φιλοκάλου Κ. Ἀθ. Ἰωαννίδου, δρ. 2,000 τῆς φιλογενεστάτης Κυρίας Τερψιχόρης Β. Μελαῦ, δρ. 2,000 τοῦ μακαρίτου Αἰμυλίου Γρ. Νοταρᾶ, και ἑτέρων τινῶν ποσῶν, ἄτινα ἄλλοι τινὲς φιλόκαλοι ὁμογενεῖς προσήνεγκον τῇ Ἐταιρίᾳ, πρόκειται ἤδη ν' ἀνεγείρῃ αὕτη Νηπιαγωγεῖον ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τέκνων τοῦ λαοῦ. Εἴθε και ἄλλα τοιαῦτα προσεχῶς νὰ συστηθῶσι και ἐν Ἀθήναις και καθ' ὅλας τὰς πόλεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου!

Ἐν τούτοις ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρία, πρὸς συντήρησιν τῶν ἀνω μνησθέντων ἐννέα ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων αὐτῆς, ἐξοδεύει ἐτησίως παρὰ τὰς δρ. 200,000. Τὰ δὲ βέβαια και τακτικά εἰσοδήματα αὐτῆς ἐκ τῶν κτημάτων, τῶν τόκων και τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν αὐτῆς ἀναδύνουσι κατ' ἔτος εἰς δρ. 40,000 περίπου. Ἄς εὐχηθῶμεν λοιπὸν ὅπως διὰ νέων συνεισφορῶν και κληροδοτημάτων ἀυξήσῃ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα αὐτῆς, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπεκτείνῃ ἔτι μᾶλλον τὰς εὐεργετικὰς αὐτῆς ἐνεργείας διὰ τῆς συστάσεως και ἄλλων Νηπιαγωγείων και δημοτικῶν σχολείων.

Ἡ δὲ χρηματικὴ και κτηματικὴ περιουσία τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας ἀναδύνει σήμερον εἰς δρ. 1,014,379, ἐξ ὧν εἰς κτήματα ἔχει δρ. 677,283, εἰς χρήματα δὲ, ἐνδεδουλευμένα εἰς μετοχὰς και ὁμολογίας τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς και εἰς ὁμολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου δρ. 347,095. Ἀπὸ τῆς συστάσεως δὲ αὐτῆς (1836) μέχρι σήμερον, εἰσέπραξεν ἡ Ἐταιρία αὕτη εἰς χρήματα παρὰ τῶν μελῶν και εὐεργετῶν αὐτῆς, δρ. 700,000. Ἰδοὺ δὲ οἱ εἰς χρήματα και κτήματα μεγαλῆτεροι αὐτῆς εὐεργέται:

Ἀπόστολος Ἀρσάκης, ἐξ Ἠπείρου, κάτοικος Βουκουρεστίου	δρ. 500,000
Ἐλένη Μιχ. Τσιτζίτσα, ἐξ Ἠπείρου κάτοικος Ἀθηνῶν	» 170,000
Βαρῶνις Ἰριγένεια Σ. Σίνα, κάτοικος Βιέννης	» 105,600

Σπ. Βαλέττας, ἐξ Ἰου	Δρ. 37,700
Ἡ πρώτην Βασίλισσα Ἀμαλία, ἐκ διαφόρων συνδρομῶν	» 29,610
Γρηγόριος Γκίκας, ἐκ τῶν Ἡγεμονιῶν	» 20,261
Μιχ. Τσοϊτζας καὶ Μιχ. Στουρνάρης ἐξ Ἠπείρου	» 16,460
Παντίας Ράλλης ἐκ Χίου, ἔμπορος ἐν Λονδίῳ	» 15,892
Γρηγόριος Κανέλλου Κατζίνης	» 13,732
Ἡγούμενος Μελέτιος Κουτροζανίου	» 13,158
Ἡ ἐν Κωνστ. Ἑλληνικὴ Πρεσβεία ἐκ συνδρομῶν Πλοιάρχων	» 14,200
Μιχαὴλ Σπάρταλης ἐκ Σμύρνης, ἔμπορος ἐν Λονδίῳ	» 10,000
Γεώργιος Α. Μελάς ἐξ Ἠπείρου ἔμπορος Κωνσταντινουπόλεως	» 10,000
Ἄγ. Γιαννικέσης ἐκ Ζακύνθου, ἔμπορος ἐν Τεργέστη	» 9,663
Γ. Μπίκας ἐξ Ἠπείρου, κάτοικος Ὀδυσ. Ἀθαν. Ἰωαννίδης ἐκ Μακεδονίας ἔμπορος ἐν Μαγχεστρία	» 8,000
Ἀλέξ. Γκίκας ἐκ τῶν Ἡγεμονιῶν	» 7,915
Ἄργ. Οἰκονόμου	» 6,234
Ἀλέξ. Κασσαβέτης ἐκ Θεσσαλίας ἔμπορος ἐν Λονδίῳ	» 5,640
Δῆμος Ἀθηναίων	» 5,700
Ἡλίας Α. Πανάς ἐκ Κεφαλληνίας ἔμπορος ἐν Λιθόρνῳ	» 5,400
Νικόλαος Κρικότης ἐκ Μακεδονίας	» 4,660
Θεόδωρος Μανούσος ἐκ Μακεδονίας	» 5,360
Ἄντ. Ἰωάννου καὶ Κωνστ. Χατζῆ Κώστα ἐξ Ἠπείρου	» 5,000
Σίμων Γ. Σίνας	» 5,000
Θ. Μπάλας ἐκ τῶν Ἡγεμονιῶν	» 5,393
Φ. Φωτεινός	» 4,836
Ἐμ. Περίδης	» 4,352
Γεώργιος Ζαρείφης, ἐκ Κωνστ/πόλεως	» 4,447
Ν. Μακρὸς	» 3,910
Ἀλέξ. Ἰωαννίδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἔμπορος ἐν Λονδίῳ	» 3,900
Ἀλέξ. Κουμπάρης κάτοικος Ὀδησσοῦ	» 3,600
Ἐλένη Μπάλας Χαντζερῆ	» 3,372
Ι. Βιθέσκος ἐκ τῶν Ἡγεμονιῶν	» 3,560
Ι. Δαναστάσης, ἐκ τῆς Μακεδονίας	» 3,813

Αἱ δὲ λοιπὰ προσφορὰ ἐγένοντο παρὰ διαφόρων ἄλλων εἰς μικρότερα τῶν ἀνωτέρω ποσά.

13. ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ ἀπνοῦ Ἀρχιτέκτονος Κυρίου Θεοφίλου Χάνσεν. Ἡ οἰκοδόμησις αὐτοῦ ἤρξατο τῷ 1839. Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 23 Φεβρ. 1839 διωρίσθη Ἐπιτροπὴ

ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς, ὅπως φροντίσῃ τὴν συλλογὴν συνεισφορῶν καὶ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἐκπαιδευτικοῦ καθιδρύματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἦσαν οἱ Κύριοι Γ. Κουντουριώτης, Ἄνδρ. Ζαίμας, Θ. Καλοκοτρώνης, Α. Χ. Βράνδης, Γ. Α. Ράλλης, Θεόδωρος Ράλλης, Γ. Γεννάδιος, Ν. Βάμβας καὶ Κ. Δ. Σχινᾶς. Γραμματεὺς δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἄχρι τοῦδε γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀξιότιμος Κ. Γ. Δοκός.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀμέσως ἐξεδόθησαν ἐγκύκλιοι, δι' ὧν προσεκλήθησαν πάντες νὰ μετάσχῃσι τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου. Ἐκ τῶν πρώτων δὲ συνδρομῶν ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκοδομῆς, τῆς ὁποίας ἡ πρώτη πτέρυξ ἀπεπερατώθη ἐν ἔτει 1842.

Τοῦ μεσοδόμου καὶ τῆς δευτέρας πτέρυγος τὰ θεμέλια ἐτέθησαν μετὰ δύο ἔτη, τῇ γενναίᾳ συνδρομῇ τῆς φιλογενεστάτης τῶν Ἰωνιδῶν οἰκογενείας, ἥτις ἐπὶ τούτῳ προσήνεγκε δρ. 30,000. Τούτων δὲ ἡ μὲν οἰκοδόμησις ἐπερατώθη τῷ 1849, ἡ δὲ ἐσωτερικὴ διακόσμησις τῷ 1864, τῇ γενναίᾳ συνδρομῇ τοῦ Κ. Δημητρίου Βερναρδάκη, προσενεγκόντος δρ. 139,703.

Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς ὅλον τοῦ Πανεπιστημίου τὸ οἰκοδόμημα καὶ σύμπασαν τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ διασκευὴν δραχμαὶ 750,921.

Συνδρομαὶ δὲ συναλέχθησαν δρ. 767,595, ἐξ ὧν δρ. 223,043 ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, αἱ δὲ ὑπόλοιποι δραχμαὶ 544,552 παρ' ὁμογενῶν καὶ φιλομούσων, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος διαμενόντων.

Φοιτῆται τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰσὶ 1478, ἐξ ὧν 237 ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ 941 ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς· ἐξ αὐτῶν 24 εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν, 613 εἰς τὴν Νομικὴν, 364 εἰς τὴν Ἰατρικὴν, 434 εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ 43 εἰς τὸ Φαρμακευτικὸν σχολεῖον.

Καθηγηταὶ διδάσκουσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 50, ἐξ ὧν 6 εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν, 9 εἰς τὴν Νομικὴν, 16 εἰς τὴν Ἰατρικὴν καὶ 19 εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν.

Ἰφηγηταὶ δὲ 16, ἐξ ὧν 5 εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν, 8 εἰς τὴν Νομικὴν, 2 εἰς τὴν Ἰατρικὴν καὶ 1 εἰς τὴν Θεολογικὴν.

Παραρτήματα δὲ τοῦ Πανεπιστημίου εἰσὶ 1) τὸ Φυσιογραφικὸν Μοσεῖον, 2) ἡ Ἀστυκλικὴ, 3) τὸ Μαιευτήριον, 4) τὸ Ὀφθαλμοϊατρικόν, 5) ὁ Βοτανικὸς κήπος, 6) τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, 7) τὸ Κημεῖον, 8) ἡ Βιβλιοθήκη, 9) ἡ Φαρμακολογικὴ Συλλογὴ, 10) τὸ Ἀνατομικὸν θέατρον καὶ 11) τὸ Παθολογικὸν Ἀνατομικόν.

Τὰ ἐτήσια ἔξοδα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παρρητημάτων αὐτοῦ ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς 484,615, τὰ δὲ ἐτήσια ἔσοδα αὐτοῦ εἰς δραχμὰς 464,410, εἰσπραττόμενα ἐκ τῆς χρηματικῆς καὶ κτηματικῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἰδού σημείωσις τῶν μεγαλητέρων συνδρομητῶν πρὸς ἀνάγεισιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Πανεπιστημίου. Ὁθων ὁ πρῶν Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος

διὰ τὰ προπύλαια	Δρ.	40,900
Δημήτριος Βερναρδάκης ἐκ Κρήτης	»	139,703
Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις	»	60,000
Οἰκογένεια Ἰωαννῶν ἐκ Κωνστ/πόλεως	»	33,000
Κληροδότημα Δ. Γαλανοῦ ἐξ Ἀθηνῶν	»	34,441
Μιλόσχης Ὀθρένοβιτς, ἡγεμ. Σερβίας	»	25,000
Ἰωάννης Δυναστάσης ἐκ Μακεδονίας	»	20,000
Δ. Θ. Τύρκας ἐκ Μακεδονίας	»	16,000
Ν. Ζωσιμᾶς ἐξ Ἠπείρου	»	12,000
Μ. Τσοϊτζας καὶ Στουρνάρης ἐξ Ἠπείρ.	»	10,000
Στέργιος Δούμπας ἐκ Μακεδονίας	»	7,800
Ζῶης Χαραμῆς ἐξ Ἠπείρου	»	7,800
Μ. καὶ Κ. Τσοϊτζίαι ἐξ Ἠπείρου	»	6,000
Χρυσάνθος Ἀβραμῆ	»	8,250
Ἀδελφοὶ Ράλλη ἐκ Χίου	»	4,500
Κωνσταντῖνος Χαδίας	»	9,000
Δημήτριος Κωνσταντινοβιτς	»	8,000
Μιχαὴλ Κοπέκας	»	7,000
Ἀργυρὸς Βράνης ἐκ Μακεδονίας	»	4,000
Κ. Γούναρης ἐξ Ἠπείρου	»	3,514
Βιδέσκος ἐκ τῶν Ἡγεμονιῶν	»	3,000
Στέφανος Τζιτζίνιας ἐκ Χίου	»	3,000
Βαρὼν Solo de Rostchild	»	2,900
Ἀδελφοὶ Τζιτζίνια ἐκ Χίου	»	2,500
Ζ. Σκαραμαγκᾶς ἐκ Χίου	»	2,047
Ἀλέξ. Σοῦτζος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως	»	2,000
Ν. Στουρνάρης ἐξ Ἠπείρου	»	2,000
Ὁ μέγας Δουξ Ὀλδεμβούργ	»	2,000
Κωνσταντῖνος Βράνης	»	2,000
Παναγιώτης Μουράτης	»	2,000
Γεώργιος Τάρπου	»	2,000
Ζ. Τζιτζίνιας ἐκ Χίου	»	2,000
Ἀπόλλων Ρέτκιν	»	10,000

Τὰ δὲ λοιπὰ προσήνεγκον διάφοροι ἄλλοι ὁμογενεῖς καὶ ἄλλοδαποί, εἰς ποσὰ μικρότερα τῶν ἄνω σημειωθέντων.

Ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ κομψοτάτῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐτέθη ἤδη καὶ ἡ μαρμάρινος προτομὴ τοῦ ἀοιδίμου φιλέλλητος Ἀγγλοῦ Φριδερίκου Γεϊλφορντ, ἣν ἐποίησεν ὁ Ἕλληνας γλύπτης Κύριος Ἰωάννης Κόσσος, κατὰ παραγγελίαν καὶ δαπάναις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μαθητῶν τῆς ἐν Κερκύρῃ Ἰονίου Ἀκαδημίας πρὸς διαίωσιν τῆς πρὸς τὸν μέγαν αὐτῶν εὐεργέτην τῆς εὐγνωμοσύνης των.

Ἐν δὲ τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Πανεπιστημίου προσεχῶς πρόκειται ν' ἀνεγερθῶσι, φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοκάλου καὶ βαθυπλούτου ὁμογενοῦς Κ. Ἀβέροφ, οἱ ἀνδριάντες τοῦ Ῥήγα Φερραίου καὶ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, σχεδιασθέντες καὶ ἐκ μαρμάρου κατασκευαζόμενοι, ὁ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοῦ γλύπτου Κυρίου Ἰωάννου Κόσσου, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου Ἑλληνοῦ γλύπτου τοῦ Κυρίου Φιτάλη.

14. ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη συνενώνει σήμερον, διὰ Νόμου ἐκδοθέντος πρὸ τριῶν ἐτῶν, τὴν πρῶν δημόσιον Βιβλιοθήκην καὶ τὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκην, περιέχει δὲ ὑπὲρ τὰς 100,000 τόμων. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν βιβλίων τούτων ἀνήκει εἰς τὴν κλασικὴν Φιλολογίαν ἥτοι τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λατινικὴν. Τὸ τμήμα τοῦτο, ἀποτελοῦν τὸ ἐν πέμπτῳ περίπῳ τῆς ὅλης βιβλιοθήκης, εἶναι πλούσιον διὰ τὰς ἐκδόσεις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.

Χειρογράφων ἔχει ἡ Βιβλιοθήκη ἐν ὅλοις τόμοις 600, καλῶς διατηρουμένων, τῶν πλείστων δὲ ὕλης Θεολογικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς.

Τὰ πλεῖστα δὲ τῶν βιβλίων καὶ χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης προέρχονται ἐκ προσφορῶν καὶ κληροδοτήσεων ὁμογενῶν καὶ φιλελλήνων.

Οὕτως οἱ μακαρίται Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δομνάνδος ἐκ Θράκης, Θ. Μανοῦσος ἐκ Μακεδονίας, Θ. Φαρμακίδης ἐκ Θεσσαλίας, Ν. Κωστής ἐκ Θεσσαλίας, Ἀ. Βενιζέλος ἐξ Ἀθηνῶν, ἐδώρησαν τὰ βιβλία των μετὰ θάνατον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην. Καὶ ἄλλα δὲ προσέφερον οἱ ἀείμνηστοι Ζωσιμαῖοι, ὁ Γ. Βέλλιος, ὁ Π. Λάμπρος, ἡ χήρα Δε-Κορῶνος, ὁ Δ. Παρρησιάδης, ὁ Ἰωάννης Ροδόλφος Ῥήθ, αἱ Ἀκαδημαῖαι τῆς Πετροπόλεως, τῶν Παρισίων, τῆς Βιέννης, τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Μονάχου, ὁ ἐν Νεαπόλει τυπογράφος καὶ ἐκδότης Κ. Γαετᾶιος Nodile, ὁ ἐν Ἀμερικῇ Σμιθσόνειος Σύλλογος (Smithsonian Institution), ὁ Ἰωάν. Σ. Ἀποστολόπουλος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, ὧν τὰ ὀνόματα κατ' ἔτος δημοσιεύονται ὑπὸ τῆς πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1865 τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον δαπανᾷ κατ' ἔτος δραχμὰς 10,000 πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, τῇ γνωμοδοτήσει ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν ἐπὶ τούτῳ ὑφ' ἐκάστης τῶν τεσσάρων Σχολῶν. Κατὰ τὰ τελευταῖα δὲ ἔτη ἠγόρασε τὴν πολύτομον καὶ πολύτιμον Πατρολογίαν, Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν, ἐκδοθεῖσαν ἐν Παρισίοις, τοὺς Βυζαντινοὺς Συγγραφεῖς ἐκδοθέντας ἐν Βόννῃ, καὶ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνόδων, ἐκδοθέντα ἐν Βενετίᾳ τῷ 1728, ὧν μόνον ἐν ἀντίτυπον ὑπῆρχε διαθέσιμον καὶ πρὸς πώλησιν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἠγοράσθη δὲ παρὰ τῆς Θεο-

λογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἀντὶ δραχμῶν 2,500.

Ἀκριβῆ στατιστικὴν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν, πρὶν ἢ καταταχθῇ ὁλόκληρος ἡ βιβλιοθήκη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐν αὐτῇ ἐργαζομένου ταξινομοῦ.

Τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην κοσμοῦσι καὶ 16 μαρμάρينوι προτομαί, παριστῶσι τὸν πρωτομάρτυρα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Ῥήγαν τὸν Φερραῖον, τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν ἀπαγχονισθέντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοὺς προμάχους τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας Α. Ἰψηλάντην, Α. Κουντουριώτην, Π. Μυρομιχάλην, Θ. Κολοκοτρώνην, Α. Μιούλην, Κ. Κανάρην, Α. Διάκον, Α. Μυροκορδάτον, Ἰωάννην Καποδίστριαν, Α. Κοραῖν, καὶ τοὺς ἐνδόξους φιλέλληνας Τζώρτζ, Γεῖλφορδ, Βύρωνα καὶ Ἄστιγκα. Τὰς προτομάς ταύτας ἐποίησεν ὁ ἐκ Τριπόλεως ἀξιόλογος ἐν Ἀθήναις γλύπτης Κύριος Ἰωάννης Κόσσος κατὰ ππραγγελίαν καὶ δαπάναις τοῦ ἐν Λονδίῳ φιλοκάλου ὁμογενοῦς Κ. Πέτρου Δασκαρίδου, ἐκ Προύσης τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ὅστις γενναίως προσήνεγκεν αὐτάς εἰς τὸ ἔθνος.

Ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τὸ Νομισματολογικὸν Μουσεῖον, περὶ οὗ κατωτέρω ῥηθήσεται.

15. ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ.

Ἐν τῷ Ἐθνικῷ Νομισματικῷ Μουσεῖῳ ὑπάρχουσιν ἤδη, ἐκ διαφόρων φιλοκάλων προσενεχθέντα, νομίσματα 25,382, ἐξ αὐτῶν εἰσι χρυσᾶ 244, ἀργυρᾶ 6,877, χαλκᾶ 16,540, μολύβδινα 1443, σιδηρᾶ 4, πῆλινα 36, κίβδηλα 268.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν τοῦ Μουσείου τούτου φιλοκάλων δωρητῶν διαπρέπουσιν οἱ ἐξῆς : ἡ πρῶτη Βασίλισσα Ἀμαλία, οἱ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ Ζωσιμᾶ ἐξ Ἠπείρου, οἱ Κύριοι Μιχαὴλ καὶ Φραγκίσκος Σκντάγγελοι ἐκ Νεαπόλεως, ὁ Κύριος Μιχαὴλ Ζερβῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Κ. Παῦλος Λάμπρος ἐξ Ἠπείρου, ὁ Κύριος Ἰωάννης Στεφάνου ἀδαμαντοπώλης ἐν Ἀθήναις, ὁ Κύριος Λαύτων ἐκ Πετροπόλεως καὶ πλείστοι ἄλλοι.

16. ΤΟ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΕΙΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ.

Τὸ Βερναρδάκειον Μουσεῖον ἀνεγείρεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἑλλήνος ἀρχιτέκτονος Κυρίου Κάλκου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, πλησίον τοῦ Πολυτεχνείου Στουρνάρη. Πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Μουσείου τούτου προσήνεγκε πρῶτος ὁ ἐν Πετροπόλει μεγάλθυμος Κρῆς Κύριος Δημήτριος Βερναρδάκης δραχμὰς 201, 573. Ἐκ τοῦ γενναίου τούτου ποσοῦ ἐξωδεύθησαν δρ. 28,600 πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνεγερθέντος Μουσείου, ἐν ᾧ θέλουσι κατ-

τεθῆ ἀπασαι αἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνευρεθεῖσαι ἀρχαιότητες. Ἐν δὲ τῷ ἀνεγειρομένῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Μουσεῖῳ θέλουσι κατατεθῆ ἀπασαι αἱ λοιπαὶ ἀρχαιότητες. Ἄς ἐλπίζωμεν δὲ, ὅτι εἰς αὐτάς θέλουσιν ἐν καιρῷ προστεθῆ, ἂν οὐχὶ τὰ πρωτότυπα, βεβαίως ὅμως τὰ ἀντίτυπα ὄλων τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων, αἵτινες στολίζουσι σήμερον τὰ ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα τῆς Ῥώμης, τοῦ Λονδίνου, τῶν Παρισίων, τῆς Φλωρεντίας, τῆς Νεαπόλεως, τοῦ Μονάχου, τῆς Δρέσδης καὶ ἀπάσης τῆς Εὐρώπης. Εἴθε!

17. ΤΟ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ.

Τὸ Βαρβάκειον Λύκειον ἀνιδρύθη παρὰ τῇ ὁδῷ Ἀθηνᾶς παρὰ τοῦ Ἑλλήνος ἀρχιτέκτονος Κυρίου Κάλκου. Ἡ οἰκοδομὴ αὐτοῦ ἤρξατο τῷ 1857 καὶ ἐπερατώθη τῷ 1860. Ἀνηγέρθη δὲ κατ' ἐντολὴν καὶ δαπάναις τοῦ ἐκ Ψαρῶν μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τοῦ ἀοιδίμου Ἰωάννου Α. Βαρβάκη, ὅστις ἐκληροδότησεν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα 1,000,000 ρούβλιζ χάρτινα πρὸς ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν τοῦ Λυκείου, καὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν νέων.

Διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Βαρβακείου Λυκείου ἐδαπανήθησαν δρ. 440,500, ἐξ ὧν δρ. 330,500 ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἀοιδίμου Βαρβάκη καὶ δρ. 110,000 ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν.

Ἐν τῷ Λυκείῳ τούτῳ εἶναι ἤδη κηθιδρυμένον τὸ Α' Γυμνάσιον καὶ τὸ Γ' Ἑλληνικὸν Σχολεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ τὸ μὲν Γυμνάσιον ἔχει 8 καθηγητὰς καὶ 347 μαθητὰς, τὸ δὲ Σχολεῖον 5 διδασκάλους καὶ 222 μαθητὰς. Ἄλλ' ἐὰν ἦναι ἀληθὲς, ὅτι ὁ ἀοιδίμος ἰδρυτὴς τοῦ Λυκείου τούτου προτίθετο τὴν ἐν αὐτῷ σύστασιν Ναυτικῆς Σχολῆς, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν ὅσον οὕτω ἐκτελουμένην τὴν ἐθνωφέλεστατην πρόθεσιν τοῦ δωρητοῦ, τὴν δὲ Κυβέρνησιν φροντίζουσιν νὰ τοποθετήσῃ τὸ Γυμνάσιον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν αὐτῆς Σχολεῖον ἀλλαχοῦ.

Εὐχαρίστως δὲ μανθάνομεν, ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ Πλατεῖᾳ τοῦ Βαρβακείου Λυκείου πρόκειται προσεχῶς νὰ ἐγερθῆ μνημεῖον πολυτελὲς, πρὸς μνήμην τοῦ μεγάλου εὐεργέτου, τοῦ ἀοιδίμου Κ. Ἰωάννου Α. Βαρβάκη.

18. ΤΟ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ Γ. ΣΙΝΑ.

Ἐὰν ἡ ἀρχαιότης μᾶς ἐκληροδότησε τὸ ὠρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρῆστου, τὸ κοινῶς καλούμενον Νᾶν τοῦ Αἰόλου, ἡ μεγαλοδωρία τοῦ ἐκ Μακεδονίας Γεωργίου Σίνα ἐπραΐκισε τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὠραιοτάτου Ἀστεροσκοπείου, ἀρχιτεκτονηθέντος ὑπὸ τοῦ Δανοῦ ἀρχιτέκτονος Κ. Θ. Hansen, ἐπὶ ὑψηλοῦ καὶ τερπνοτάτου λόφου, ἀπέναντι τῶν λόφων τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Πνυκός.

Διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ὠραίου τούτου Ἀστεροσκοπείου, καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἐν αὐτῷ ἀστρονομικῶν ὀργάνων, ἐδαπάνησεν ὁ αἰδιμὸς Γ. Σίνας ὑπὲρ τὰς 300,000 δραχμῶν.

Ὁ δὲ ἀξιὸς υἱὸς τοῦ πατρὸς του, ὁ ἐν Βιένῃ Βαρῶνος Σίμων Γ. Σίνας ἐξοδεύει κατ' ἔτος περὶ τὰς δρ. 10,000, πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀξιοτίμου Διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τούτου Δόκτωρος Ἰουλίου Σμίθ.

19. Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΙΝΑΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ.

Τὸ Λύκειον τοῦ Βαρβάκη μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ ἐν Ἀθήναις ἀρχαῖον Λύκειον τοῦ Ἀριστοτέλους, ἢ δὲ παρὰ τῇ Πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεγειρομένη φιλατίμῳ δαπάνῃ τοῦ ἐκ Μακεδονίας Βαρῶνος Σίμωνος Γ. Σίνα Ἀκαδημία ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην μας καὶ τὴν ἀρχαίαν Ἀκαδημίαν τοῦ Πλάτωνος καὶ τὸν φιλόκαλον, τὸν βαθύπλουτον καὶ μεγαλόδωρον Ἡρώδην τὸν Ἀττικόν.

Ἡ Σιναία Ἀκαδημία, σχεδιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. Θ. Hansen, εἶναι βεβαίως τὸ περικαλλέστερον καὶ πολυτελέστερον τῶν νεωτέρων κτιρίων τῆς Ἑλλάδος. Ἄπαν τὸ κτίριον ἀνεγείρεται διὰ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀγάλματα δὲ, παριστῶντα τὴν γένεσιν τῆς Ἀθηνᾶς θέλουσι κοσμήσει τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἄλλα θέλουσιν ἐγερθῆ κατὰ τὴν εἰσοδὸν αὐτοῦ. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀγαλμάτων τούτων ἀνετέθη εἰς τὸν Ἕλληνα ἀγαλματοποιὸν κ. Δρόσην.

Πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ὠραίου καὶ μεγαλοπρεποῦς τούτου Ναοῦ τῆς Σοφίας, ὑπολογίζεται ὅτι ὁ μεγάλθυμος κ. Σίμων Σίνας θέλει καταβάλλει περὶ τὰ 5,000,000 δραχμῶν.

20. ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗ.

Ὁ ἀρχαῖος ἡμῶν Περικλῆς ἀνήγειρε δημοσίαις ἀναλώμασιν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τὸν ἀμίμητον Παρθενῶνα εἰς τιμὴν τῆς πολιούχου Ἀθηνᾶς· ὁ δὲ ἐξ Ἠπείρου Κύριος Νικόλαος Στουρνάρης, μετὰ τῶν Μιχαὴλ καὶ Ἐλένης Τσοσίτζα, ἀνήγειρον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἰδίους ἀναλώμασι τὸ ὠραῖον Πολυτεχνεῖον εἰς τιμὴν τῆς Ἐργάνης Ἀθηνᾶς, ἥτοι πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι κοινῶν καὶ ὠραίων τεχνῶν.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο οἰκοδόμημα, κεκοσμημένον διὰ περιστύλων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος ἀρχιτέκτονος κ. Λυσάνδρου Καυτανζόγλου· καὶ ὁ μὲν φιλογενέστατος κ. Νικόλαος Στουρνάρης κατέβαλε πρὸς ἀνέγερσιν αὐτοῦ δρ. 500,000, ὁ δὲ κ. Μιχαὴλ Τσοσίτζας ἐξ Ἠπείρου ἐτέρας δρ. 500,000, ἢ δὲ σύζυγος αὐτοῦ κ. Ἐλένη Μ. Τσοσίτζα ἐτέρας δρ. 250,000, καὶ τὸ οἰκόπεδον, ἐφ' οὗ ἀνηγέρθη, ἀξίας ἐτέρων δρ. 150,000· ὥστε διὰ τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦτο ἐδαπανήθησαν ἤδη

δρ. 1,400,000. Δυστυχῶς ὁμῶς αἱ ἐν αὐτῷ παραδόσεις τῶν τεχνῶν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ, εἰσέτι δὲν ἤρχισαν, μὴ ἀποπερατωθέντος τοῦ κτιρίου εἰσέτι, ἐνεκεν τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς πολυτελείας αὐτοῦ. Ἄς εὐχόμεθα τὴν ταχέαν ἀποπεράτωσίν του διὰ νέων γενναίων συνεισφορῶν μεγαθύμων Ἑλλήνων!

21. ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ.

Ἀπέναντι τοῦ Παναθαϊκοῦ Σταδίου, παρὰ τὸν Ἰλισσὸν, πρόκειται προσεχῶς νὰ ἐγερθῆ ἐπὶ ἀγαθῇ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος τὸ Ζάππειον μέγαρον τῶν Ὀλυμπίων, δαπάναις τοῦ μεγάλθυμου τέκνου τῆς Ἠπείρου, τοῦ αἰδιμοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὅστις γενναίως ἀφιέρωσεν ὀλόκληρον τὴν μεγάλην περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπως κατὰ τετραετίαν ἐορτάζωνται τὰ Ὀλύμπια, ἐν δὲ τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ ἐκτίθενται καὶ βραβεύονται τὰ ἀριστα τῶν προϊόντων τῆς ἑλληνικῆς κτηνοτροφίας, γεωργίας, βιομηχανίας, καλλιτεχνίας καὶ διανοίας.

Ἡ ἱστορία παρὰ τὸν Βασιλέα τῆς Ἰλίδος, τὸν ἀρχαῖον ἰδρυτὴν τῶν Ὀλυμπίων Ἴφριτον, θέλει μνημονεύει τοῦ λοιποῦ καὶ τὸν ἀείμνηστον Εὐαγγέλην Ζάππαν, τὸν ἰδρυτὴν τῶν Ὀλυμπίων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ζαππείου μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων θέλουσι δαπανηθῆ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας τοῦ αἰδιμοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα περὶ τὰς δρ. 700,000, ταύτας δὲ θέλει καταβάλλει ὁ ἀξιὸς τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐξάδελφος Κωνσταντῖνος Ζάππας, ὅστις ζῶν θέλει νέμεσθαι τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγέλη κατὰ τὴν ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1860 διαθήκην αὐτοῦ.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ἀνωτέρω μνημείων τοῦ νεωτέρου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ κατάλληλον θεωροῦμεν νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὰ κυριώτερα τῶν κληροδοτημάτων, ἅτινα φιλάγαθοι καὶ φιλοπάτριδες ὁμογενεῖς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀφῆκαν, ποθοῦντες τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ βελτίωσιν.

Α') Ὁ Ἰωάννης Ἀνδρέου Βαρβάκης, ἐκ Ψαρῶν ἔμπορος ἐν Ταγανρόκ τῆς Ῥωσσίας καὶ τελευτήσας ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1825, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ ἔθνος 700,000 ρούβλια χάρτινα δι' ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν Λυκείου, προσέτι 300,000 ρούβλια χάρτινα πρὸς ἐκπαίδευσιν νέων. Ἐκ τῆς περιουσίας αὐτῆς αὐξηθείσης διὰ τῶν τόκων εἰσεπράχθησαν τῷ 1830 ρούβλια 262,840 δαπανηθέντα εἰς τὰς τότε ἐθνικὰς ἀνάγκας. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1848 μέχρι τοῦδε εἰσεπράχθησαν παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως δρ. 1,998,930, περιμένοντα δὲ εἰσέτι ἐκ Ῥωσσίας καὶ δρ. 700,000.

Β') Οἱ ἀδελφοὶ Ζωσιμᾶ ἐξ Ἰωαννίνων, μεγάλθυμοι εὐεργέται τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, διὰ τοῦ ἐπιζώντος κατὰ τὸ 1829 Νικολάου Ζωσιμᾶ ἐκληροδότησαν εἰς τὸ ἔθνος 100,000 χάρτινα ρούβλια πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων Ἑλλήνων, πρὸς δὲ καὶ σπανιωτάτην καὶ βαρύτιμον συλλογὴν νομισμάτων καὶ κειμηλίων, καὶ βιβλιοθήκην συνισταμένην ἐκ 14 χιλιάδων τόμων. Δι' ἐτέρων δὲ κληροδοτημάτων τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, ὧν ἡ ἀξία ὑπολογίζεται σήμερον εἰς δρ. 1,000,000, συντηροῦνται τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς πατρίδος τῶν.

Γ') Ὁ Ἰωάννης Παρτελεήμονος Πόζος, ἐκ Πελοποννήσου, ἐπιστήθιος φίλος καὶ ἐκτελεστής τῆς διαθήκης τοῦ αἰοιδίμου Βαρβάκη, ζῶν ἐτι τῷ 1838, προσέφερε 400,000 χάρτινα ρούβλια, ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως Ἑλληνοπαίδων.

Δ') Ὁ Νικόλαος Κρίτσκης, ἐκ Θεσσαλίας, ἀντιναύαρχος εἰς τὴν Ῥωσικὴν ὑπηρεσίαν, ἀποθανὼν ἐν Εὐπατορίᾳ ἐκληροδότησε τῷ 1844 εἰς τὸ ἔθνος 100,000 χάρτινα ρούβλια, ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν ἐκπαιδεύωνται δύο νέοι ἐκ Βώλου, εἰς Ἰδραίος, εἰς Σπειζιώτης καὶ εἰς Πελοποννήσιος.

Ε') Ὁ Κωνστ. Μπέλλιος Μακεδὼν, ἀποθανὼν ἐν Βιέννῃ ἐκληροδότησε τῷ 1838 εἰς τὸ ἔθνος 30,000 ἀργυρᾶ φιορίνια, ἵνα ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν ἐκπαιδεύωνται νέοι ἐκ Μακεδονίας.

Σ') Ὁ Χρ. Σαλλορόνης, ἐκ Μακεδονίας, τῷ 1853 ἐκληροδότησε 2,000 φλωρία Ὀλλανδικὰ, ἵνα οἱ τόκοι αὐτῶν δαπανῶνται ὑπὲρ σχολείων καὶ ἐνδεῶν μαθητῶν.

Ζ') Ἡ Ῥεγγίνα Ρογκώτη, ἐξ Ἠπείρου, ἀποθανοῦσα τῷ 1846 ἐν Βιέννῃ, ἐκληροδότησε 10,000 φιορίνια, ἵνα ἐκπαιδεύωνται διὰ τῶν τόκων αὐτῶν δύο Ἑλληνοπαῖδες εἰς τὰς ὠραίας τέχνας.

Η') Ἡ Σοφία Κοναστόβα, τὸ γένος Λάσκαρη, τῷ 1848 ἐκληροδότησε 100,000 χάρτινα ρούβλια, ἵνα ἐκ τῶν τόκων ἐκπαιδεύωνται ἐνδεεῖς νεάνιδες, καὶ εἰς δόκιμος τῆς ἐν Ἄθωνι μονῆς τοῦ Ζωγράφου.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων καὶ ἕτεροι δεκαεπτὰ φιλοπάτριδες ἐκληροδότησαν διάφορα ποσὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος. Ἄπαντα δὲ τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκ τῶν ἀνωτέρω κληροδοτημάτων εἰσπραχθέντα παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀναβαίνουσιν, ὡς πληροφοροῦμεθα, εἰς δρ. 3,000,000 περίπου· καθόσον

ἔχει 400 μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	
ἀξίας σήμερον	Δραχ. 800,000
ἔχει προσέτι εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν	
ἐπὶ τόκῳ 4 %	• 101,356
ἔχει προσέτι εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπὶ	
τόκῳ 6 1/2 %	• 1,438,000

ἔχει προσέτι ὁμολογ. τοῦ ἔθν. δανείου τῶν 6 ἑκατομ. Δρ. 609,400.

Εὐχῆς δὲ ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις κατ' ἔτος ἐδημοσίευσεν πρὸς γνῶσιν τοῦ Πανελληνίου, ἀκριβῆ πίνακα ἀπάντων τῶν κληροδοτημάτων, καὶ ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῆς ἐτησίως διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ τῶν τόκων αὐτῶν. Τοιαύτη δημοσίευσις καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν δωρητῶν ἤθελεν εὐχαριστεῖ καὶ ἄλλων ὁμογενῶν τὴν φιλοτιμίαν ἤθελεν ἐξάπτει, καὶ περὶ τῆς καταλλήλου χρήσεως αὐτῶν ἤθελε διαβεβαίωσιν τὸ ἔθνος.

Ἐνταῦθα ἐπείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν καὶ ἕτερον μέγα κληροδοτήμα ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὑπάρχον εἰς τὴν Ῥωσικὴν Αὐτοκρατορ. Τράπεζαν.

Ὁ Ἰωάννης Δομπόλης, ἐξ Ἠπείρου, ἀποβιώσας τῷ 1850, ἀφιέρωσεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸ ἔθνος, διέταξε δὲ νὰ κατατεθῆ ἡ περιουσία του ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Τράπεζαν μέχρι τοῦ 1906, ὅτε μετὰ τῶν τόκων θέλει μεταβιβασθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα ἀνεγερθῆ καὶ συντηρηθῆ Πανεπιστήμιον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Καποδιστριακόν. Τὰ δὲ ἄχρι τοῦδε κατατεθέντα εἰς τὴν εἰρημένην Τράπεζαν ἀναβαίνουσιν, ὡς πληροφοροῦμεθα, εἰς 276,944 ἀργυρᾶ ρούβλια.

Ἄς εὐχόμεθα δὲ, ὅπως τόσαι εὐγενεῖς καὶ γενναῖαι θυσίαι προσαγόμεναι εἰς τὸν ἱερὸν Βωμὸν τῆς Πατρίδος ἐξιλεώσωσιν ἐπὶ τέλους καὶ Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, καὶ οὕτως ἡ Πατρίς ἴδῃ μέλλον, εὐτυχέστερον τοῦ παρόντος. Ἀλλὰ, καθ' ἡμᾶς, τὸ εὐτυχέστερον μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς θέλει εἶσθαι ἀνέφικτον, ἂν πάντες δὲν ἐννοήσωμεν, ὅτι οὐχὶ τὰ ξηρὰ γράμματα καὶ ἡ ξηρὰ παιδεία, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ καλλιέργεια τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ δύναται νὰ παραγάγῃ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν εὐημερίαν τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους, καὶ ἐπομένως ἐὰν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν στρέψωμεν πάντα τὰ μέσα, ἅτινα ἡ εὐγενὴς φιλοπατρία τῶν Ἑλλήνων προσήνεγκε καὶ θέλει προσφέρει εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος! (1).

(1) Ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις εἶναι μὲν περιέργος ὡς συγκεφαλαιούσα ἀξιολογητάτας εὐεργεσίας φιλοπατρίδων ὁμογενῶν καὶ προκαλοῦσα τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ εὐεργετηθέντος ἔθνους, δὲν συμφωνεῖ ὁμως κατὰ πάντα πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν· διότι ὁ συγγραφεὺς οἱ καὶ ἐπιγράφει «τὰ νεώτερα μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν» καὶ λέγει προλογίζων ὅτι «τὰ μνημεῖα ταῦτα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον περιέργα καὶ ἀξιοθαύμαστα, καθόσον δυνάμεθα ἀνευ ὑπερβολῆς νὰ εἰπώμεν ὅτι ταῦτα πάντα συγχρόνως ἠγέρθησαν,» ὁμιλεῖ καὶ περὶ μνημείων, οἷα τὸ τοῦ πτωχοκομείου, βρεφοκομείου, νομισματικοῦ μουσείου, βιβλιοθήκης καὶ Ζαπείου, ἅτινα οὐδ' ἐν ἰχνογραφικῷ σχεδίῳ ἀνηγέρθησαν ἄχρις ἕως. Γνωστὸν μέγιστα ἔτι τὰ μὲν μουσεῖον καὶ ἡ βιβλιοθήκη φιλοξενοῦνται ὑπὸ τοῦ πανεπιστημίου, τὸ δὲ